

Руцишин Н.М.

кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри фінансово-економічної безпеки та банківського бізнесу
Львівського торговельно-економічного університету

Rushchyshyn Nadiya

Candidate of Sciences (Economics), Associate Professor,
Associate Professor of the Department
of Financial and Economic Security and Banking Business
Lviv University of Trade and Economics

НАПРЯМИ ТА МЕХАНІЗМИ УЗГОДЖЕННЯ ІНСТИТУЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ СТРУКТУРНИХ РЕФОРМ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

WAYS AND MECHANISMS OF HARMONIZATION OF INSTITUTIONAL SUPPORT OF THE BANKING SYSTEM'S DEVELOPMENT AND THE IMPLEMENTATION OF THE STRUCTURAL REFORMS OF THE NATIONAL ECONOMY OF UKRAINE

Стаття присвячена актуальним питанням визначення пріоритетних напрямів та механізмів узгодження інституційного забезпечення розвитку банківської системи та реалізації структурних реформ національної економіки України. Обґрунтовано необхідність максимального використання потенціалу банківської системи як базової основи майбутнього соціально-економічного зростання держави та реалізації ефективних структурних реформ національної економіки. Ідентифіковано основні напрями забезпечення конвергенції інституційного забезпечення розвитку банківської системи та реалізації структурних реформ економіки України. Автором агреговано та окреслено роль механізму узгодження інституційного забезпечення розвитку банківської системи та реалізації структурних реформ національної економіки.

Ключові слова: структурне реформування, потенціал банківської системи, напрями та механізми, модернізація економіки, конвергенція, інституційне забезпечення, економічне зростання.

Статья посвящена актуальным вопросам определения приоритетных направлений и механизмов согласования институционального обеспечения развития банковской системы и реализации структурных реформ национальной экономики Украины. Автором обобщена необходимость максимального использования потенциала банковской системы как базовой основы будущего социально-экономического роста государства и реализации эффективных структурных реформ национальной экономики. Идентифицированы основные направления обеспечения конвергенции институционального обеспечения развития банковской системы и реализации структурных реформ экономики Украины. Автором агрегирован и определен в своем практическом значении механизм согласования институционального обеспечения развития банковской системы и реализации структурных реформ национальной экономики.

Ключевые слова: структурное реформирование, потенциал банковской системы, направления и механизмы, модернизация экономики, конвергенция, институциональное обеспечение, экономический рост.

The article is devoted to topical issues of the definition of priority directions and mechanisms of coordination of institutional support of the development of the banking system and the implementation of structural reforms of the national economy of Ukraine. The purpose of the article is to identify scientifically priority ways and to develop a targeted mechanism of the convergence of institutional support of the banking system's development and the implementation of structural reforms of the national economy. It has concluded that the institutional environment of the development of the banking system have characterized by structural imperfections and does not meet the real demands of the strategic priorities of the transformation of the national economy. It has substantiated the necessity to use in maximum level the potential of the banking system as a basic of the future socio-economic growth of the state and the implementation of effective structural reforms of the national economy. The author in the article has identified the main directions of ensuring the convergence of institutional support of the development of the banking system and the implementation of structural reforms in Ukraine's economy. Among the most important are sectorial, spatial and territorial, social and economic, external and economic, resource-reproductive. It has proposed the ways of realization of directions of maintenance of institutional development of banking system and realization of structural national economy of Ukraine. It has aggregated and defined the role of the mechanism of coordination of institutional support for the development of the banking system and the implementation of structural reforms of the national economy. Author has summarized that effective functioning of this mechanism will create preconditions for providing a systemic impetus to socio-economic transformations in the state: improving the efficiency of the national economy sector's development, improving welfare and quality of life, improving social justice distribution of material goods in society, protection of national interests in global struggle competition for access to natural resources.

Keywords: structural reform, potential of the banking system, ways and mechanisms, modernization of economy, convergence, institutional support, economic growth.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. Активізація процесів трансформаційних соціально-економічних перетворень потребує конвергенції інституційного забезпечення розвитку банківської системи та реалізації структурних реформ національної економіки. Це дозволить усунути інституційні суперечності в процесі суспільно-економічного обміну, нівелювати ризики виникнення конфліктів інтересів під час імплементації структурних змін, мінімізувати обсяги трансакцій витрат виробничо-господарських комплексів національної економіки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми і на які спирається автор. Проблема функціонування та розвитку банківської системи України, в умовах фінансово-економічних потрясінь та структурних змін у ключових галузях національної економіки, була у полі зору багатьох вітчизняних науковців-економістів. Зокрема, про ринковий трансформаційний потенціал банківських інститутів та проблеми його реалізації у своїх дослідженнях описували Решетило В. П. [1], Іващук І., Іващук О. [2], Огерчук М. О. [3], Чайковський Я. І. [4], Васильців Т. [5; 6]. Вплив розвитку інформаційного суспільства на функціонування банківського та реального сектору економіки оці-

нювали у наукових працях Зверьяков М. І., Жердецька Л. В. [7], Гулей А. І. [8], Ткаченко О. І. [9], Корнівська В. О. [10], Папп В. В. [11], Барановський О. І. [12], Мульська О.П. [13; 14].

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми, котрим присвячується означена стаття. Незважаючи на ґрунтовні дослідження, поза увагою науковців залишалися питання пов'язані з формуванням конкретних напрямів та механізмів узгодження інституційного забезпечення розвитку банківської системи та реалізації структурних реформ національної економіки України.

Формулювання цілей статті (**постановка завдання**). Метою дослідження є ідентифікація пріоритетних напрямів та розробка цільового механізму конвергенції інституційного забезпечення розвитку банківської системи та реалізації структурних реформ національної економіки.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. На сьогодні, інституційне середовище розвитку банківської системи відзначається структурною недосконалістю й не відповідає реальним запитам стратегічних пріоритетів трансформацій національної економіки.

Очевидно, що об'єктивна багатовекторність й масштабність соціально-економічних трансформаційних перетворень потребує ідентифі-

кації пріоритетних напрямів конвергенції інституційного забезпечення розвитку банківської системи та реалізації структурних реформ національної економіки, що сформує передумови для подальшого обґрунтування ефективних засобів усунення інституційних протиріч та мобілізації ресурсного базису в цьому сегменті економічних відносин (рис. 1).

Цілком логічно, що обґрунтовані напрями конвергенції інституційного забезпечення розвитку банківської системи та реалізації струк-

турних реформ національної економіки вимагають розробки диференційованих засобів для досягнення цієї конвергенції. Так, узгодження інституційного забезпечення в межах галузево-секторального напрямку спрямоване на покращення взаємодії банківської системи із суб'єктами господарювання в ході оптимізації процесів розподілу та переміщення капіталу, що має на меті формалізацію раціональної галузево-секторальної структури національної економіки на засадах своєчасного реагування

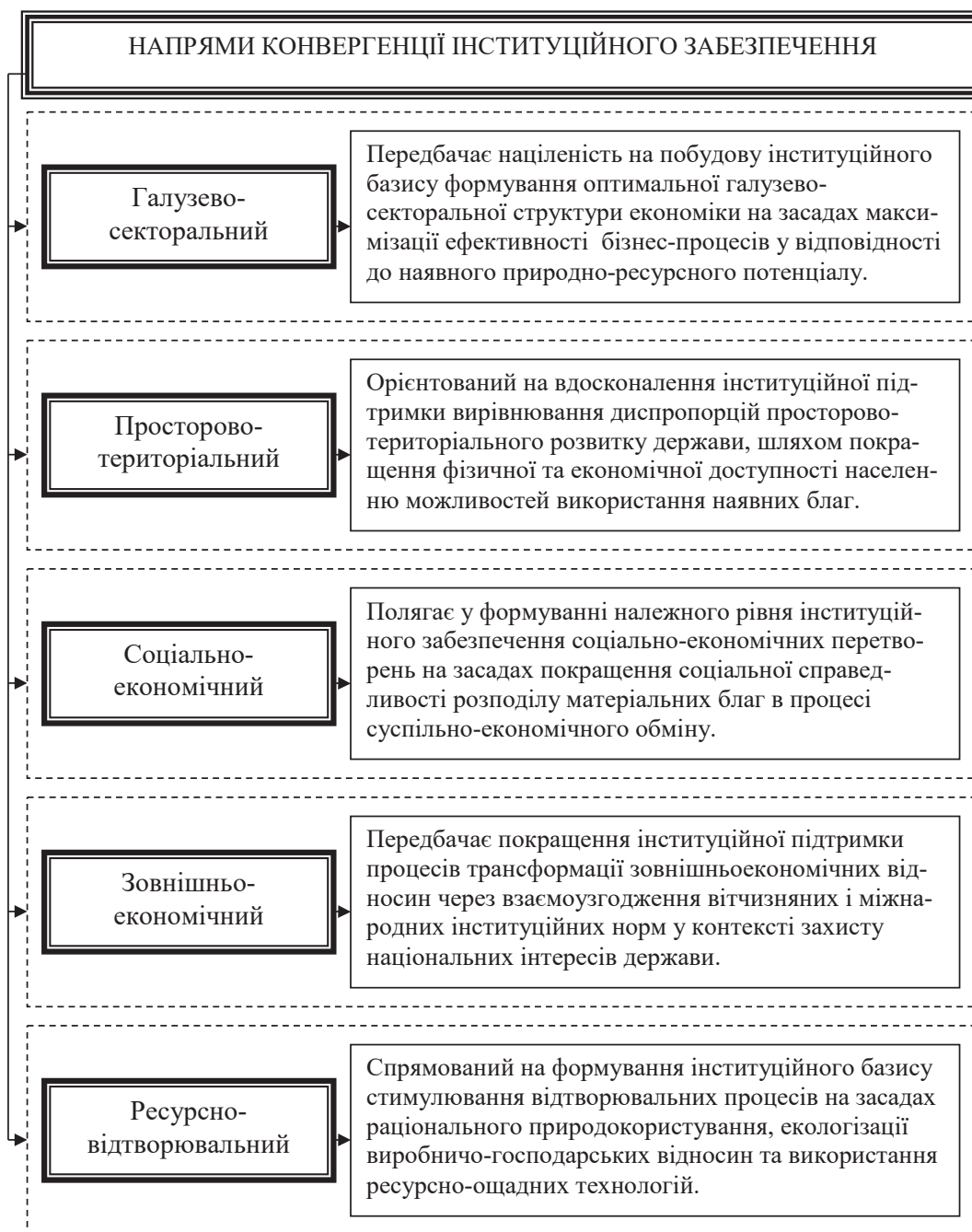

Рис. 1. Напрями конвергенції інституційного забезпечення розвитку банківської системи та реалізації структурних національної економіки України

Джерело: побудовано автором

на виклики та потреби виробничо-господарських комплексів в умовах обмеженості ресурсів і загострення конкурентної боротьби на ринках. З огляду на це, доцільним є забезпечення стратегічної спрямованості на формування таких засобів:

1) реалізація заходів інституційної підтримки посилення тенденцій стосовно врахування галузево-секторальних особливостей суб'єктів господарювання з боку банківських установ в процесі задоволення їх запитів і потреб на засадах врахування сезонних, техніко-технологічних, процедурних та інших видів специфікацій організації економічних відносин; побудови гнучкої банківської політики встановлення відсоткових ставок за користування кредитними ресурсами з урахуванням пріоритетності стимулювання розвитку стратегічних галузей національної економіки в контексті формування раціональної виробничо-галузевої структури останньої;

2) взаємоузгодження інституційних механізмів розвитку банківської системи та підтримки малого й середнього підприємництва, шляхом посилення стратегічної ролі останнього в програмно-інституційних документах у досягненні стратегічних пріоритетів створення нових ланцюгів формування доданої вартості, розширеного відтворення, активізації зайнятості населення, суспільно-економічного обміну, стимулювання конкурентних відносин і формування потужного прошарку середнього класу в суспільстві; забезпечення інституційної підтримки стимулювання процесів трансформації неформальних форм зайнятості населення у формалізовані підприємницькі структури через імплементацію інструментів надання пільгових кредитних ресурсів населенню для започаткування власного бізнесу; формування інституційних передумов для полегшення процедури реалізації масштабних інвестиційно-інноваційних проектів у секторі малого та середнього підприємництва на засадах співфінансування держави, банківських установ і представників бізнесу;

3) стимулювання розвитку інтеграційних процесів між банківською системою та суб'єктами господарювання національної економіки на засадах посилення інформаційно-комунікаційної взаємодії між банківськими й галузевими інституційними об'єднаннями (асоціаціями, консорціумами, спілками тощо), підвищення рівня довіри між банківськими установами та пред-

ставниками бізнесу, розширення для бізнесу діапазону використовуваних банківських послуг і продуктів, зміцнення інституційних механізмів захисту банківської таємниці та мінімізація переліку підстав для її розкриття третім особам, завершення чіткої інституціоналізації процедури зміни прав власності в процесі виникнення судово-господарських спорів.

Конвергенція інституційного забезпечення функціонування банківської системи та структурного реформування національної економіки в сегменті вирівнювання просторово-територіальних диспропорцій держави передбачає формування ресурсних резервів для подолання наявного структурного дисбалансу між розвитком сільських та урбанізованих територій, який носить дестабілізуючий вплив на процеси суспільно-економічного обміну в регіональному вимірі. Для цього доцільним є забезпечення стратегічної орієнтації на вдосконалення методологічного апарату інституційного програмування стимулювання розвитку міських та урбанізованих територій на засадах встановлення планових індикаторів вирівнювання просторово-територіальних диспропорцій й чітких строків їх досягнення, ідентифікації механізмів посилення ролі банківської системи у процесах розвитку територій, забезпечення інституційної координації розбудови мережі об'єктів банківської системи в регіонах й покращення доступності банківських послуг для населення. Важливим аспектом є активізація взаємодії суб'єктів банківської системи з місцевими державними адміністраціями та органами місцевого самоврядування в контексті підвищення рівня бюджетно-ресурсної спроможності сформованих об'єднаних територіальних громад та їх здатності до ведення конкурентної боротьби за ресурси. Доцільним є посилення ролі банківської системи в процесах забезпечення бюджетної ліквідності об'єднаних територіальних громад, їх спроможності забезпечити належний рівень виконання делегованих їм повноважень і підвищення оперативності здійснення бюджетних трансакцій в контексті задоволення інтересів і потреб населення.

Імплементації заходів організаційно-економічної підтримки потребують процеси розвитку кредитних відносин банківських установ та об'єднаних територіальних громад, що передбачає вдосконалення інституційного регулювання цих відносин, шляхом реалізації інструментів здешевлення кредитних ресурсів для

територіальних громад, насамперед, через використання потужностей мережі банківської системи державної форми власності, поглиблення спеціалізації банківських установ на обслуговуванні інтересів місцевих громад, а також подолання усталених інституційно-психологічних бар'єрів щодо розвитку кредитування об'єднаних територіальних громад, які сформовані в суспільстві.

Конвергенція інституційного забезпечення розвитку банківської системи та реалізації структурних реформ національної економіки за напрямом соціально-економічних трансформацій, з однієї сторони, передбачає інституційну переорієнтацію стратегічних пріоритетів функціонування банківського сектору в сегмент підтримки найбільш незахищених верств населення, а з іншої – пошуку джерел і механізмів фінансування соціально-економічних перетворень у контексті покращення соціальної справедливості розподілу матеріальних благ в суспільстві. У зв'язку з цим, доцільною є націленість на реалізацію таких заходів:

– формалізацію ефективних механізмів та інструментів посилення інституційного контролю НБУ за розвитком банківської системи держави, шляхом реалізації превентивних заходів протидії монополізації окремих сегментів банківського ринку; стимулювання мотивів і стимулів до підвищення соціальної справедливості розподілу банківського капіталу в процесі суспільно-економічного обміну; запобігання ризиків виникнення тіньових банківських структур, що, головним чином, орієнтовані на обслуговування комерційних інтересів бенефіціарів окремих фінансово-промислових груп й, апріорі, неспроможні реалізувати базові функції банківської системи в ході структурного реформування національної економіки; зменшення масштабів обігу тіньових потоків фінансових ресурсів в національній економіці через продовження підтримки тенденцій розвитку безготівкових розрахунків, як між господарюючими суб'єктами, так і на споживчому ринку;

– покращення доступності іпотечного кредитування для населення, насамперед молоді, через реалізацію інституційних механізмів удосконалення державних програм кредитування житла, підвищення їх ресурсно-функціональної спроможності, розвиток співпраці будівельних компаній з банківськими установами в сегменті реалізації проектів пільгового іпотечного кредитування та будівництва доступного житла «еко-

ном-класу», зменшення бюрократичного навантаження на процес оформлення іпотечних кредитів, формування бюджетних ресурсних резервів для можливості часткового відшкодування відсоткових ставок у межах іпотечних кредитів для молоді за кошти держави;

– забезпечення інституційної підтримки розвитку відносин банківської системи та населення на засадах диверсифікації депозитних програм, що представлені на ринку; підвищення безпеки й надійності збереження коштів, стимулювання розвитку споживчого кредитування населення, шляхом подолання соціально-психологічних стереотипів і страхів у населення щодо придбання матеріальних благ й товарів довготривалого вжитку за кредитні ресурси; реалізації пільгових пакетних програм банківського обслуговування найбільш соціально-незахищених верств населення (пенсіонери, студенти, тимчасово безробітні тощо); посилення механізмів гарантування безпеки захисту персональних даних населення та надійності банківських трансакцій, що виконуються поза межами банківських установ з використанням інструментів інтернет-банкінгу; посилення відповідальності за здійснення незаконних банківських операцій та несанкціоноване втручання в діяльність банківських установ.

Наближення інституційного забезпечення розвитку банківської системи до стратегічних пріоритетів реформування національної економіки в сфері зовнішньоекономічних відносин потребує узгодження вітчизняного інституційного базису регулювання банківської діяльності з досвідом передових міжнародних практик у контексті досягнення ключових цілей виробничо-господарських комплексів на зовнішніх ринках.

Імплементация структурних реформ в сфері зовнішньоекономічних трансформацій потребує вдосконалення інституційного базису валютного регулювання. Нестабільність котировань національної валюти вносить деструктивний вплив на процеси здійснення експортно-імпортних операцій, посилює параметри невизначеності в сфері зовнішньоекономічної діяльності. Подолання вказаних деструктивних тенденцій передбачає доцільність реалізації інституційних заходів такого характеру: побудова інституційних важелів мінімізації ризиків використання ручних інструментів формування валютного курсу й встановлення останнього на засадах ринкових механізмів; протидія виник-

ненню спекулятивних операцій на валютному ринку; забезпечення прогнозованості та послідовності політики НБУ на валютному ринку; посилення митного контролю в сфері переміщення готівкових валютних коштів через державний кордон України.

Впровадження інституційних змін потребує сфера здійснення експортно-імпортних операцій суб'єктами господарювання національної економіки. Зокрема, доцільною є реалізація таких заходів, як взаємоузгодження вітчизняного та міжнародного інституційного базису сертифікації та стандартизації виробничо-господарських бізнес-процесів, імплементація дієвих механізмів контролю за процесами репатріації експортної виручки резидентів у межах підписаних експортних договорів й законності платежів на рахунки нерезидентів у процесі здійснення імпортних операцій, забезпечення інституційної підтримки стимулювання розвитку мережі установ вітчизняної банківської системи в основних торговельних державах-партнерах України.

Конвергенція інституційного забезпечення розвитку банківської системи та реалізації структурних реформ національної економіки за ресурсно-відтворювальним напрямом має передбачати забезпечення стратегічної орієнтації на таке:

1) розробку цільових програм банківської підтримки екологічно-інноваційного техніко-технологічного переоснащення виробничо-господарських комплексів національної економіки на засадах реалізації механізмів пільгового кредитування впровадження ресурсно-ощадних технологій, використання інструментів надання державних гарантій повернення кредитних ресурсів банкам у сфері енергозбереження, імплементації компенсаційних механізмів зменшення відсоткових ставок за кредитами, що видані на екологізацію виробничо-господарських бізнес-процесів і зменшення масштабів викиду шкідливих речовин в природні екосистеми;

2) наближення інституційного базису регулювання банківської системи до викликів і потреб становлення процесів збалансованого розвитку економічної, соціальної та екологічної компоненти національної економіки, шляхом переорієнтації місій та цілей банківського сектору до фундаментальних засад сталого розвитку держави, формування мотиваційних механізмів і стимулів до підвищення рівня соціально-екологічної відповідальності банківських установ у процесі банківського обслуговування госпо-

дарюючих суб'єктів, посилення пріоритетності реалізації проєктів сталого розвитку в межах стратегічних цілей, що прийняті в 2015 році на 70-ій сесії Генеральної Асамблеї ООН в рамках Agenda for Sustainable Development;

3) формування інституційного базису побудови фінансово-ресурсних резервів банківської системи з метою підтримки реалізації екологічних проєктів через запровадження режиму пільгового оподаткування прибутків, отриманих від банківського кредитування в сфері екологізації виробничо-господарських процесів; лібералізацію політики НБУ в сфері обов'язкового резервування фінансових ресурсів у контексті диверсифікації кредитних ризиків, пов'язаних із реалізацією еколого-інноваційних проєктів.

Сформовані напрями та засоби конвергенції інституційного забезпечення розвитку банківської системи та реалізації структурних реформ національної економіки агрегуються у відповідний цільовий механізм.

Налагодження його ефективного функціонування створить передумови для надання системного поштовху здійснення соціально-економічних перетворень у державі, покращення параметрів ефективності розвитку секторів національної економіки, покращення добробуту та рівня якості життя населення, підвищення соціальної справедливості розподілу матеріальних благ у суспільстві, захисту національних інтересів держави у глобальній конкурентній боротьбі за доступ до ресурсів.

Налагодження його ефективного функціонування створить передумови для надання системного поштовху здійснення соціально-економічних перетворень у державі, покращення параметрів ефективності розвитку секторів національної економіки, покращення добробуту та рівня якості життя населення, підвищення соціальної справедливості розподілу матеріальних благ у суспільстві, захисту національних інтересів держави у глобальній конкурентній боротьбі за доступ до ресурсів.

Висновки з цього дослідження і перспективи подальших розвідок. Імплементація агрегованого механізму конвергенції інституційного забезпечення розвитку банківської системи та реалізації структурних реформ національної економіки сформує мультиплікаційних ефект стимулювання соціально-економічних перетворень і завершення трансформаційних процесів держави в стратегічно важливих сферах суспільно-економічного обміну.

Бібліографічний список:

1. Решетило В. П. Ринковий трансформаційний потенціал банківських інститутів та проблеми його реалізації. *Вісник Української академії банківської справи*. 2003. № 2. С. 75–78.
2. Іващук І. Іващук О. Напрями трансформації вітчизняної банківської системи в умовах глобальних дисбалансів. *Українська наука: минуле, сучасне, майбутнє*. 2011. Вип. 16. С. 99–109.
3. Огерчук М. О. Теоретичні основи трансформації банківської системи. *Соціально-економічні проблеми сучасного періоду України*. 2013. Вип. 1(99). С. 368–375.
4. Чайковський Я. І. Проблеми та напрями підвищення ефективності функціонування банківської системи України. *Економічний аналіз*. 2016. Т. 23. № 1. С. 153–160.
5. Васильців Т. Г., Лупак Р. Л., Штець Т. Ф. Обґрунтування стратегічних напрямів, цілей та заходів державної політики реалізації потенціалу ІТ-сектору економіки України. *Підприємництво і торгівля*. 2018. Вип. 23. С. 56–63.
6. Васильців Т. Г., Шехлович А. М., Васильців В. Г. Фінансово-економічні інструменти стимулювання розвитку ІТ-сфери України. *Економічний дискурс*. 2017. № 4. С. 128–136.
7. Зверяков М. І., Жердецька Л. В. Банківський та реальний сектори економіки України: оцінка взаємозв'язків і детермінант розвитку. *Економіка України*. 2017. № 10. С. 31–48.
8. Дзюблук О. Розвиток банківського сектору в умовах деформації світового фінансового простору. *Вісник Національного банку України*, 2011. № 10. С. 76–83.
9. Ткаченко О. І. Сучасна банківська система України: тенденції та очікування. *Інфраструктура ринку*. 2018. Вип. 17. С. 417–423.
10. Корнівська В. О. Цифровий банкінг: ризики фінансової дигіталізації. *Проблеми економіки*. 2017. № 3. С. 254–261.
11. Папп В. В. Структурна трансформація економіки України у контексті євроінтеграційних процесів. *Регіональна економіка*. 2008. № 1. С. 23–31.
12. Барановський О. І. Стійкість банківської системи України. *Фінанси України*. 2007. № 9. С. 75–87.
13. Mulska O.P. Forecasting and modeling of social economy: challenges in crisis conditions. *Соціально-економічні проблеми сучасного періоду України. Збірник наукових праць*. Вип. 6(117). 2016. С. 80–84.
14. Мульська О. П. Оцінка ринку праці Львівської області у контексті зовнішньої трудової міграції. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Економічні науки»*. 2015. Вип. 10. Ч. 3. С. 26–30.

References:

1. Reshetylo V. P. (2003) Rynkovyi transformatsiyni potentsial bankivskykh instytutiv ta problemy yoho realizatsii [Market transformation potential of banking institutions and problems of its implementation]. *Bulletin of the Ukrainian Academy of Banking*, vol. 2, pp. 75–78.
2. Ivashchuk I., Ivashchuk O. (2011) Napriamy transformatsii vitchyzniano bankivskoi systemy v umovakh hlobalnykh dysbalansiv [Directions of transformation of the domestic banking system in the conditions of global imbalances]. *Ukrainian science: Past, Present, Future*, vol. 16, pp. 99–109.
3. Oherchuk, M. O. (2013) Teoretychni osnovy transformatsii bankivskoi systemy [Theoretical basis of the transformation of the banking system]. *Socio-economic Problems of the Modern Period of Ukraine*, vol. 99(1), pp. 368–375.
4. Chaykovs'kyi Ya. I. (2016) Problemy ta napriamyky pidvyshchennia efektyvnosti funktsionuvannia bankivskoi systemy Ukrainy [Problems and directions of improving the efficiency of functioning the banking system of Ukraine]. *Economic Analysis*, vol. 23, no. 1, pp. 153–160.
5. Vasylytsiv T. G., Lupak R. L., Shtets' T. F. (2018) Obgruntuvannya stratehichnykh napryamiv, tsiley ta zakhodiv derzhavnnoi polityky realizatsiyni potentsialu IT-sektoru ekonomiky Ukrayiny [Substantiation of strategic directions, goals and measures of the state policy of realizing the potential of the IT sector of the Ukrainian economy]. *Entrepreneurship and trade*, vol. 23, pp. 56–63.
6. Vasylytsiv T., Shekhlovych A. and Vasylytsiv V. (2017) Finansovo-ekonomichni instrumenty stymuliuvannia rozvytku IT-sfery Ukrainy [Financial and economic instruments to stimulate the development of the IT sphere of Ukraine]. *Economic discourse*, no. 4, pp. 128–136.
7. Zveryakov M. I., Zherdets'ka L. V. (2017) Bankivskiy ta realnyi sektory ekonomiky Ukrainy: otsinka vzaiemozviazkiv i determinant rozvytku [Banking and real sectors of Ukraine's economy: assessment of relationships and the development determinant]. *Economy of Ukraine*, vol. 10, pp. 31–48.
8. Dzyublyuk O. V. (2011) Rozvytok bankivskoho sektoru v umovakh deformatsii svitovoho finansovoho prostoru. [Development of the banking sector in the conditions of deformation of the world financial space]. *Visnyk of the National Bank of Ukraine*, vol. 10, pp. 76–83.
9. Tkachenko O. I. (2018) Suchasna bankivska systema Ukrainy: tendentsii ta ochikuvannia [The current banking system of Ukraine: trends and expectations]. *Market Infrastructure*, vol. 17, pp. 417–423.
10. Kornivska V. O. (2017) Tsyfrovyyi bankinh: ryzyky finansovoi dyhitalizatsii [Digital banking: risks of

- financial digitalization]. *Problems of Economy*, vol. 3, pp. 254–261.
11. Papp V. V. (2008) Strukturna transformatsiia ekonomiky Ukrainy u konteksti yevrointehratsiinykh protsesiv [Structural transformation of Ukraine's economy in the context of European integration processes]. *Regional Economy*, vol. 1, pp. 23–31.
12. Baranovskyi O. I. (2007) Stiiikist bankivskoi systemy Ukrainy [Stability of the banking system of Ukraine]. *Finance of Ukraine*, vol. 9, pp. 75–87.
13. Mulska O. P. (2016) Forecasting and modeling of social economy: challenges in crisis conditions. *Socio-economic problems of the modern period of Ukraine. Collection of scientific works*, vol. 6(117), pp. 80–84.
14. Mulska O. P. (2015) Otsinka rynku pratsi L'vivs'koyi oblasti u konteksti zovnishn'oyi trudovoyi mihratsiyi [Assessment of the labor market of Lviv region in the context of external labor migration]. *Scientific Bulletin of Kherson State University. Economic Sciences Series*, vol. 10(3), pp. 26–30.